

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207412
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513207412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 215/2013 - 67 zo dňa 02.06.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu, v ktorej sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 321,- Eur zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody podanej žaloby, ktorým je nesprávny úradný postup Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C 605/2012 - 7 zo dňa 09.10.2012, súd spojil veci vedené pod sp. zn. sp. zn. 5C/605/2012, 5C/606/2012, 5C/607/2012, 5C/608/2012, 5C/610/2012, 5C/611/2012, 5C/612/2012, 5C/614/2012, 5C/629/2012, 5C/630/2012, 5C/631/2012 na spoločné konanie s tým, že budú vedené pod sp. zn. 5C/605/2012. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8NcC 43/2012 zo dňa 18.10.2012, boli sudcovia Okresného súdu Vranov nad Topľou vylúčení z rozhodovania a prejednávania v predmetnej veci a vec bola prikázaná Okresnému Stará Ľubovňa. Uznesením č. k. 2C 207/2012 - 58 zo dňa 05.12.2013 boli všetky spojené veci pôvodne vedené Okresným súdom Vranov nad Topľou vylúčené na samostatné konanie.

Následne súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä obsah pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12Er 1391/2008, citoval čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov a uviedol, že vyhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. K procesnej námietke žalovanej o zmätočnosti podania žalobcu, súd konštatoval, že žaloba

žalobcu spíňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 42 a § 79 Občianskeho súdneho poriadku, lebo z petitu žaloby je zrejmy uplatnený nárok žalobcu. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nevydal rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe vznesla námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009. Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade je premlčané. Z obsahu pripojeného exekučného spisu sp. zn. 12Er 1391/2008, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená pred dňom 23.04.2009, konkrétne dňa 01.12.2008. 15-dňová lehota od doručenia žiadosti o udelenie poverenia uplynula dňa 16.12.2008, najneskôr v tento deň sa žalobca dozvedel, že mu vznikla škoda a kto za ňu zodpovedá. Súd poukázal na to, že žalobca neuplatnil právo na náhradu škody včas, teda v 3-ročnej premlčacej lehote, keď sa o škode dozvedel a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, na ktorú súd musel prihliadnuť, súd žalobu zamietol.

Pokiaľ by aj právo žalobcu nebolo premlčané, súd uplatnený nárok nepovažoval za dôvodný. K posúdeniu otázky, či v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v existencii prietahov, súd uviedol, že v konkrétnom prípade nebolo konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý je kompetentný posudzovať či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vyplývajúce z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. K namietaným prietahom sa nevedlo ani disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva a slobody o porušovaní ľudských práv. Podľa názoru súdu prvého stupňa, nie je oprávnený pri uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom posudzovať nesprávny úradný postup spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Zdôraznil, že osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc, je 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie.

Súd zdôraznil, že podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody - existencia nesprávneho úradného postupu, škoda, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno, ktorým rozumieme zodpovednosť žalobcu za výsledok konania, ani pri preukázaní vzniku škody. Žalobca si v konaní uplatnil tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu. Žalobca však nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazu o ich vynaložení. Žalobca si uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, žeby došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenciou povinného. Ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Žalobca už vôbec nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, tak majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov, a to nesprávny úradný postup a vznik škody. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, náhradu trov konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý

bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.01.2013 novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z. z., a preto ust. § 9 ods. 2 v znení novely zákona č. 514/2003 Z. z. nemohol aplikovať na merito veci. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Ďalej poukázal na to, že nie je úlohou súdu polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru, zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Ďalej poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukázal na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Poznamenal, že predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, a to znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Namietal, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné oboznámenie sa s predloženým znaleckým posudkom. Mal za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Žalobca nesúhlasil s tým, ako súd vyhodnotil námietku premlčania. Tvrdil, že k premlčaniu práva nedošlo, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2004, podľa ktorého za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že mu vznikla škoda a kto za jej vznik zodpovedá; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Žalobca sa v danom prípade o škode dozvedel vtedy, keď zistil skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a jej rozsah tak, aby bolo možné určiť výšku škody v peniazoch. Moment, kedy sa dozvedel o majetkovej škode je nutné pre účely posúdenia premlčania spájať s momentom, kedy sa poškodený dozvedel o vydaní rozhodnutia súdom, ktoré ukončilo nesprávny úradný postup. Žalobca sa o nemajetkovej ujme spočívajúcej v porušení práva na rozhodnutie o podanom návrhu v zákonom stanovenej dobe dozvedel až momentom, kedy definované práva prestali byť porušované. Len vtedy sa mu mohol stať známy rozsah porušenia práv, ktorý bolo možné odškodniť finančnou satisfakciou v konkrétnej výške. V zmysle ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. počiatok plynutia premlčacej doby pri nemajetkovej ujme určuje samotný súd, pretože ten konštatuje porušenie práva až v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 174/2014. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 44 ods. 1, 2 Exekučného poriadku účinného v čase doručenia žiadosti o udelenie poverenia, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Súd správne prihliadol na námietku premlčania, ktorú vzniesla žalovaná. Ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. definuje 3 - ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práva, ktorá plyní odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu týkajúcou sa určenia momentu, kedy mu škoda vznikla. Prvostupňový súd správne určil moment, kedy sa žalobca dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá. Navyše žalobca v podanom odvolaní neuviedol presný dátum, kedy sa podľa jeho názoru o škode dozvedel; iba vo všeobecnosti skonštatoval, že ide o moment, kedy sa dozvedel o vydaní rozhodnutia, ktoré ukončilo nesprávny úradný postup.

Bez ohľadu na vznesenú námietku premlčania, odvolací súd poukazuje na to, že žaloba nebola podaná dôvodne. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12Er 1391/2008 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 01.12.2008, pričom poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 03.12.2008, teda do 2 dní od doručenia žiadosti. Postupom exekučného súdu žalobcovi nevznikla žiadna majetková škoda ani nemajetková ujma.

K ďalšej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa neaplikoval na rozhodnutie pri posudzovaní uplatneného nároku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 412/2012 Z. z. účinné od 01.01.2013, lebo pri právnom posúdení uplatneného nároku citoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Je pravdou, že v samostatnom odseku poukazuje aj na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013, avšak odkaz len na toto ustanovenie v inej časti odôvodnenia, nie v kontexte právneho posúdenia, nemožno považovať, že na rozhodnutie o merite veci súd použil iné ustanovenie zákona.

Odvolačný súd však súhlasí s názorom žalobcu, že nie je možné aplikovať ustanovenie hmotného práva na práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Retroaktívita v danom prípade je neprípustná.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania súdom prvého stupňa je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z dôvodu nepreukázania existencie škody, ďalšie dôkazy, t. j. napr. navrhované znalecké dokazovanie za účelom preukázania výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebolo hospodárne, ani potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci. Takýmto postupom nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ani na súdnu ochranu, lebo nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania sám uzná, ktoré dôkazy sú potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutkových okolností.

Vzhľadom na to, že znalecký posudok č. 1/2014 o výške vzniknutej škody a ani návrh na prerušenie konania, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje, neboli v predmetnom konaní predložené, odvolací súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa znaleckého posudku a návrhu na prerušenie konania nezaoberal, ani k nim nezaujal vecné stanovisko.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Na strane žalobcu nedošlo ku stavu právnej neistoty, lebo poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v zákonnej lehote 15 dní odo dňa doručenia žiadosti.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.